

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.32840/pdu.2022.3.9>**Ю. В. Бурченко**аспірантка кафедри конституційного права та галузевих дисциплін
Навчально-наукового інституту права
Національного університету водного господарства та природокористування**МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ЩОДО АДМІНІСТРАТИВНОЇ
ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ КАРАНТИНУ**

Дослідження присвячене питанню адміністративної відповідальності за порушення правил карантину у таких державах Німеччина, Франція, Італія, США, Англія та Польща. У статті наводиться порівняння континентальної та англосаксонської правових систем щодо адміністративної відповідальності за порушення правил карантину. Відмічено, що у всіх досліджуваних країнах встановлена адміністративна відповідальність за порушення правил карантину. Висвітлено, що у більшості випадків санкцією за порушення карантинних вимог виступає штраф (Німеччина, Італія, Франція, Польща, Великобританія, США). Разом з тим в Франції та США як вид санкції передбачений і арешт. Розміри штрафів найрізноманітніші. У порівнянні з середніми заробітними платами мінімальними є штрафи в 4% (Франція), 21,5% (Італія), а максимальними – 24% (США), 46% (Великобританія), 100% (Польща), 118% (Франція), 215% (Італія), 244% (Німеччина). Окрему увагу приділено питанню диференціації покарань залежно від того вчинила його фізична чи юридична особа, а також вчинене воно вперше чи повторно (Німеччина, Італія, Франція). Однак в країнах англосаксонської системи права така диференціація відсутня. Акцент зроблений на тому, що стежать за дотриманням вимог карантину або лише органи поліції (Німеччина, Великобританія) або органи поліції та інші адміністративні органи (Італія, Франція, США). Наголошено, що вивчення зарубіжного досвіду дозволяє виділити позитивні аспекти, які могли б бути корисними для України, а саме створення каталогів правопорушень залежно від епідеміологічної ситуації в регіонах, що допоможе громадянам – ознайомитися з конкретними обмеженнями і санкціями за їх порушення, а працівникам поліції належним чином кваліфікувати та зменшити кількість допущених помилок. Зазначено, що менша кількість органів порівняно з Україною, які уповноважені складати протоколи про адміністративні правопорушення. У переважній більшості європейських країн цю функцію виконують органи поліції. Звернута увага на необхідність співвідношення штрафів в зарубіжних країнах та Україні з метою пошуку найбільш оптимальних розмірів, які будуть пропорційними до суспільної шкідливості адміністративних правопорушень.

Ключові слова: штраф, склад правопорушення, адміністративні органи, середня заробітна плата, порівняльне право.

Постановка проблеми. В світлі виникнення та загострення пандемії гострої респіраторної інфекції COVID-19 світ зіткнувся з новими викликами та завданнями щодо збереження життя, охорони здоров'я і не тільки. Географічно коронавірус COVID-19 поширився практично на всі країни світу. Такий стан поширення коронавірусної інфекції вимагав від усіх держав життя активних дієвих заходів по запобіганню виникнення нових випадків, серед яких майже першим кроком стало

запровадження карантину, що підкріплювався інститутом адміністративної та/або кримінальної відповідальності за його порушення.

З огляду на критику та існуючі недоліки конструкції інституту адміністративної відповідальності за порушення умов карантину в Україні, корисним буде дослідити зарубіжний досвід. Як влучно зазначають автори підручника «Порівняльне правознавство», «значення порівняльно-правових досліджень зумовлюється тим, що

вони дозволяють вийти за національні кордони своєї правової системи, поглянути під особливим кутом зору на низку традиційних проблем юридичної науки та практики, розширити обрії юридичних пошуків, здійснити обмін правовою інформацією, науковими ідеями, враховувати як позитивний, так і негативний іноземний юридичний досвід» [1].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанням дослідження зарубіжного досвіду провадження у справах про адміністративні правопорушення займався Фазикош О. В. Павлович-Сенета Я. П., Шульга Є.В., Парненко В. С., Шевчук О. М. Значний внесок зробив Кузамбаєв С. О. у дослідженні кримінальної відповідальності за зараження коронавірусом Sars-Cov-2 (Covid-19) в Україні та деяких зарубіжних країнах.

Мета статті. З цією метою нами були проаналізовані законодавчі акти, які встановлюють карантинні заходи та закріплюють відповідальність за порушення вимог карантину у таких країнах як: Федеративна Республіка Німеччина (далі – Німеччина), Італія, Франція, Польща, Великобританія, Сполучені штати Америки (далі – США).

Виклад основного матеріалу. В той же час, необхідно підкреслити, що питання адміністративної відповідальності за порушення вимог карантину в зарубіжних країнах неможливо розглядати в вузькому контексті, обійшовши стороною загальні риси інституту адміністративних деліктів. Для прикладу у деяких країн Європи справи про адміністративні правопорушення належать до сфери кримінального права, тобто такі порушення вважаються різновидом злочинів [2, с. 178–182]. Це, зокрема, такі країни: Німеччина, Італія та інші.

Правові системи інших держав характеризуються відмежуванням адміністративного деліктного законодавства від карного, що виявляється у неможливості застосування до адміністративних деліктів і відносин, які виникають внаслідок їх вчинення, загальних положень карних законів [3, с. 206–217]. Сюди відносяться: Франція, Польща та інші.

Крім того як з точки зору адміністративного, так і кримінального права важливо

встановити межу, де адміністративний проступок стає злочином, тому у дисертаційному дослідженні окрім адміністративної відповідальності, ми зачепили окремі аспекти кримінальної відповідальності в зарубіжних країнах.

Для здійснення порівняння ми використовували такі критерії: 1) нормативно-правові акти, які впроваджують карантин та регулюють адміністративну та/або кримінальну відповідальність за його порушення; 2) приклади діянь, що складають склад правопорушення або склад правопорушення, сформований в законі; 3) органи, що притягують до відповідальності та 4) санкції.

Також надзвичайно вдалою нам видається ідея О. А. Кузамбаєва, який у своїй статті на тему «Кримінальна відповідальність за зараження коронавірусом Sars-Cov-2 (Covid-19) в Україні та деяких зарубіжних країнах в ракурсі економічного паритету» [4, с. 75–91], який здійснив порівняння штрафів за кримінальні злочини з середньомісячною заробітною платою в деяких країнах. Ми також використовуємо це співвідношення для характеристики адміністративних штрафів, оскільки це надає більш точне уявлення про їх розміри і дозволяє порівняти на основі єдиного критерію.

Зважаючи на євроінтеграційний шлях, обраний Україною, в першу чергу цікавим предметом наукового дослідження в межах дисертаційної роботи є досвід саме європейських країн, зокрема Німеччини, Італії, Франції, Польщі.

У Федеративній Республіці Німеччина відсутній єдиний кодифікований акт, який містить склади адміністративних правопорушень. Натомість вони закріплені в галузевих нормативно-правових актах. Їх розпорошеність настільки велика, що йдеться про положення близько тисячі федеральних законів, які містять склади порушень порядку.

Крім того, як зазначає В. С. Парненко, у Німеччині адміністративні проступки з точки зору систематизації відносяться до криміналістично-правового галузевого боку сфери. Однак право адміністративних проступків відрізняється від кримінального права змістовими аспектами.

Крім того, якщо певне діяння має ознаки як злочину, так і адміністративного проступку, то перевагу отримує німецький кримінальний закон [5, с. 76].

Правовою підставою для карантину в Німеччині є Закон «Про захист від інфекційних хвороб», який діє з 1 січня 2001 р. [6] і до якого через пандемію кілька разів були внесені зміни. Зокрема, набрав чинності «Третій закон про захист населення у разі епідемічної ситуації національного масштабу» від 18 листопада 2020 р. та «Четвертий закон про захист населення у випадку епідемічної ситуації національного масштабу» від 23 квітня 2021 року.

Для того, щоб адекватно та на законних підставах кваліфікувати спеціально запроваджені заборони для громадян та юридичних осіб, які повинні забезпечити дотримання вимог, федеральні штати створили каталог правопорушень та відповідних для них штрафів, які постійно адаптуються до чинних нормативних актів. Ці каталоги створюються для кожної федеральної землі окремо [7]. Для прикладу, станом на 26 липня 2021 року, серед адміністративних проступків, пов'язаних з порушенням вимог карантину, перераховані наступні: недотримання дистанції у громадських місцях (від 50 до 250 євро), відсутність медичної маски (від 50 до 250 євро); ненадання доказів щодо тестування або вакцинації після одужання та госпіталізації (від 500 до 10000 євро); ненадання інформації про санітарні заходи та їх виконання на офіційний запит (для приватних осіб 50–2500 євро, для юридичних осіб від 500 до 5000 євро); перевищення дозволеної кількості учасників у різних заходах (для приватних осіб 500 – 5000 євро, для юридичних осіб від 500 до 10000 євро); участь у масових заходах без тесту або свідоцтва про вакцинацію; вхід до ресторану, розважального закладу, готелю без тестування або довідки про вакцинацію (від 150 до 1000 євро) [8]. Розмір штрафу нараховується судом та залежать від рівня доходу особи, яка притягається до відповідальності [9].

Ми вважаємо, що запровадження каталогів адміністративних правопорушень є позитивним досвідом для інших країн,

адже дозволяє легко кваліфікувати порушення. Крім того, громадянам чітко відомі всі заборони, що також сприяє законослухняній поведінці.

Стежити за дотриманням карантинних правил у Німеччині патруль відомства громадського порядку.

Кримінальна відповідальність встановлюється якщо інфікована коронавірусом особа через свідоме порушення карантину заражає іншу людину та спричиняє шкоду здоров'ю. Таке діяння карається штрафом чи позбавлення волі до п'яти років [10].

Так звана «німецька модель» правового регулювання адміністративної відповідальності притаманна також законодавству Італії, де на початку пандемії був прийнятий Закон № 13 від 5 березня 2020 року «Про невідкладні заходи щодо запобігання поширенню COVID-19». Закон визначає повноваження муніципалітетів в регулюванні епідеміологічної ситуації, пов'язаної з поширенням COVID-19. Порушення таких заходів карається за ст. 260 Королівського Указу № 1265 від 1934 року «Зведений текст законів про охорону здоров'я». Відповідно до названого закону невиконання розпоряджень по запобіганню поширенню інфекційних хвороб карається арештом від 3 до 18 місяців або штрафом від 500 до 5000 євро [11]. Середня заробітна плата в Італії – 2333 Євро [12], що по відношенню до штрафу 21,5% – 215%.

Кримінальна відповідальність встановлена статтею 650 Кримінального кодексу Італії за недотримання встановлених законодавством з питань правопорядку чи громадської безпеки правил громадського порядку чи гігієни. Окремою нормою у статті 438 Кримінального кодексу встановлено відповідальність за умисне поширення патогенних мікробів (патогенні мікроби – це віруси або інші мікроорганізми, наділені інфекційною здатністю, а отже, здатні поширюватися і поширюватися серед населення) [13]. Санкції накладаються префектом місця, де цей факт був встановлений.

Як бачимо, законодавство Італії на відміну від законодавства Німеччини в загальних рисах визначає склад правопорушення, яке конкретизується в спеціальних розпорядженнях щодо карантину.

Інша концепція адміністративної відповідальності – «французька» – характеризується розмежуванням адміністративно-деліктного законодавства від кримінального, що проявляється в неможливості застосування до адміністративних деліктів і відносин, які виникають внаслідок їх вчинення, загальних положень кримінальних законів [14, с. 135]. Так, у Франції діє Кодекс громадського здоров'я від 1953 року, до якого були внесені зміни, що дещо розширили повноваження Міністра охорони здоров'я та перфектив на місцевому рівні щодо запобігання поширенню інфекційних хвороб.

Порушення заходів, запроваджених указом Міністра охорони здоров'я, зокрема щодо заборони руху людей та транспортних засобів, обмеження масових заходів та багато інших, які вводяться відповідно до існуючої на конкретний момент епідеміологічної ситуації, карається штрафом від 135 євро. Якщо особа вчиняє більше трьох порушень протягом місяця, розмір штрафу становить 3750 євро. Санкції застосовуються працівниками муніципальної поліції, міжтериторіальними чиновниками, агентами міста Париж та контролерами загальних доріг [15]. По відношенню до середньої заробітної у Франції (3137 Євро [16]) частка мінімального та максимального штрафу становить складає 4% – 118%.

В Кримінальному кодексі Франції відсутня спеціальна стаття, яка б передбачала відповідальність за порушення карантинних норм. Натомість особа може бути притягнена до кримінальної відповідальності за ст. 221-6 КК Франції у разі необережного травмування людини чи необережного вбивства (до трьох років ув'язнення та 45 000 євро штрафу). У разі вчинення умисного травмування до 5 років позбавлення волі та 75 000 євро штрафу. При цьому, за цією статтею до кримінальної відповідальності притягуються не лише фізичні особи, а й роботодавці, які порушили вимоги щодо безпеки [17].

Правовими підставами відповідальності за порушення вимог карантину у Польщі є Закон «Про запобігання та боротьбу з інфекціями та інфекційними хворобами» від 5 грудня 2008 року, Кодекс про адміні-

стративні правопорушення та Кримінальний кодекс. Загалом у Польщі встановлено адміністративну та кримінальну відповідальність за порушення вимог карантину.

Адміністративна відповідальність настає за ст. 54 Кодексу про адміністративні правопорушення «Неприйнятна поведінка в громадському місці». В аналізованій статті передбачено відповідальність за порушення встановлених законом правил поведінки в громадському місці та встановлено штраф до 500 злотих (9 % від середньої заробітної плати). Під дію цієї статті підлягають, наприклад, дії особи, яка порушує встановлені правила щодо користування громадським транспортом і намагається увійти в переповнений трамвай або наприклад порушують дистанцію в 1,5 метр [18].

Стаття 116 Кодексу про адміністративні правопорушення Польщі передбачає відповідальність за нараження інших на небезпеку, яке може виражатися в таких діях: порушення правил ізоляції, невиконання наказів та заборон щодо запобігання поширенню інфекційних хвороб, невиконання призначень лікаря, залишення місця карантину. Штраф за цією статтею встановлено в розмірі від 20 до 5000 злотих (0,4% – 99,9% від середньої заробітної плати, яка складає 5505 Євро [19]).

Крім того, в Кримінальному кодексі передбачається відповідальність за порушення правил ізоляції особою, яка завідомо знала про свою хворобу (ст. 161 КК Польщі). Відповідальність у цьому випадку становить позбавлення волі від 3-ох місяців до 5 років, а у випадку масового зараження до 10-ти років. Стаття 165 Кримінального кодексу Польщі встановлює відповідальність за поширення епідемії, за що загрожує від 6 місяців до 8 років позбавлення волі, у випадку, якщо такі дії неумисні – до 3 років позбавлення волі, якщо це призвело до смерті або серйозних ушкоджень здоров'ю багатьох людей – карається позбавленням волі від 2 до 12 років [20]. За дотриманням карантину у Польщі слідкують санітарні інспектори та поліція.

Отже, основними характеристиками адміністративної відповідальності за порушення вимог карантину є:

– її чітке нормативне закріплення або на рівні законів або кодексів про адміністративні правопорушення;

– банкетний характер диспозиції та її деталізація у інших законодавчих або підзаконних нормативно-правових документах;

– тонка межа між адміністративною та кримінальною відповідальністю, яка проявляється в наслідках від порушення карантинних вимог і настає за умови створення загрози поширення небезпечної інфекції, завдання шкоди здоров'ю чи смерті;

– повноваженнями щодо складання протоколів наділяються органи поліції, місцевого самоврядування та деякі інші адміністративні органи;

– найпоширенішим видом санкцій є штраф, який зазвичай диференціюється залежно від суб'єкта правопорушення та повторності його вчинення.

Окрему групу складають країни англосаксонської системи права.

Карантин пов'язаний із запобіганням COVID-19 був запроваджений в Великобританії. На початку березня 2020 року Парламент Великобританії затвердив Положення про охорону здоров'я (коронавірус) 2020, яке було введено відповідно до розділу 45R Закону про охорону здоров'я (Контроль хвороб) 1984 року. Відповідно до цих положень, поліція отримала повноваження затримувати тих, хто підозрюється у COVID-19. Наприкінці березня ці положення було замінено Правилами охорони здоров'я (Коронавірус, Обмеження) 2020 року [21].

Названим законом передбачається різні види кримінальних правопорушень, що посягають на суспільні відносини щодо забезпечення публічного здоров'я населення в частині убезпечення від коронавірусу COVID-19, а саме:

– не дотримання без розумного приводу будь-яких вказівок, розумних інструкцій, вимог чи обмежень, наданих або накладених на особу відповідно до закону;

– не виконання без розумного приводу обов'язку, особами, які несуть відповідальність за дитину;

– переховування або спроби злочинною особою втекти;

– свідоме надання неправдивої або оманливої інформації у відповідь на вимогу надати інформацію відповідно до закону;

– перешкоджання особі, яка здійснює чи намагається здійснювати владні повноваження, відповідно до закону.

Усі такі правопорушення караються штрафом 1000 фунтів [22, с. 326]. Притягнення до відповідальності в Великобританії покладено на органи поліції.

За вчинення перелічених кримінальних правопорушень передбачається покарання у виді штрафу, який не перевищує три рівня за стандартною шкалою (відповідно до закону Criminal Justice Act 1991 це штраф, що не перевищує 1000 £ фунтів стерлінгів). З урахуванням статистичних даних середньомісячна заробітна плата в Великобританії в 2019 р. становила 2176 £ фунтів стерлінгів [23], отже максимальний розмір штрафу становить 46 % від середньомісячної заробітної плати в країні [4, с. 75–91].

У США передбачена відповідальність для осіб, що порушують законодавство про карантин. Так, наприклад, відповідно до параграфу 271 Кодексу США, відповідальність для особи може бути у вигляді штрафу не більше ніж 1000 доларів США або позбавлення волі на строк не більше ніж один рік, при цьому ці дві санкції можуть бути застосовані одночасно [24].

Зважаючи на федеративний устрій США правила щодо карантину встановлюються як на державному, так і на місцевому рівні та можуть відрізнятися у різних штатах. Для прикладу, у штаті Іллінойс діє виконавчий наказ губернатора у відповідь на поширення COVID-19. Наказ встановлює обов'язки щодо соціального дистанціювання, носіння масок, обов'язку ізоляції у випадку наявності симптомів гострої респіраторної інфекції та багато іншого [25]. Порушення цього наказу має наслідком притягнення до відповідальності за параграфом 271 Кодексу США. Органами, уповноваженими на такі дії є Департамент поліції та Департамент громадського здоров'я відповідного штату. У відповідності до припису Центру з контролю та профілактики захворювань (U.S. CDC) особи, що перебувають на території США, повинні дотримуватись наступних

правил карантину щодо протидії поширенню захворювання COVID-19:

– перебуваючи під карантинном, повинні дотримуватися запобіжних заходів за вказівками медичного персоналу, щоб запобігти можливому поширенню карантинної інфекційної хвороби на інших;

– повинні співпрацювати із зусиллями федеральних, штатних чи місцевих органів охорони здоров'я (сюди входить надання інформації про людей, з якими мали контакт, місцях, до яких були відвідування чи подорожі, та історії хвороби);

– забороняється будь-яким чином подорожувати будь-яким видом транспорту без письмового дозволу на поїздку [26].

З урахуванням статистичних даних середньомісячна заробітна плата в США в 2019 р. становила – 4137 \$ доларів США, отже максимальний розмір штрафу становить 24% від середньомісячної заробітної плати в країні [4, с. 75–91].

Таким чином, в англосаксонській правовій системі притягнення до адміністративної відповідальності за порушення вимог карантину має багато спільних ознак з континентальною системою права (нормативне закріплення, органи, які притягують до відповідальності, склад правопорушень). Виняток становить відсутність диференціації штрафів в залежності від того, яка конкретна вимога порушена, ким вона порушена та зроблено це вперше чи повторно.

Висновки і пропозиції. Аналіз зарубіжного досвіду щодо адміністративної відповідальності за порушення вимог карантину дозволяє зробити наступні узагальнюючі висновки:

По-перше, нормативне закріплення карантину зазвичай відбувається на рівні законів уже існуючих (Німеччина, Франція) або спеціально-прийнятих (Італія, Великобританія), тоді як конкретні правила деталізуються в указах адміністративних органів, які виконують функції у сфері охорони здоров'я (Німеччина, Франція, США).

По-друге, практично у всіх країнах встановлена як адміністративна, так і кримінальна відповідальність за порушення вимог карантину (Федеративна Республіка Німеччина, Італія, Франція, Польща). Адміністративна відповідальність встановлена переважно галузевими законами

(Німеччина) або Кодексами адміністративних правопорушень (Польща). Кримінальна відповідальність завжди передбачена кримінальним законодавством.

По-третє, у переважній більшості норми адміністративного законодавства носять бланкетний характер та встановлюють відповідальність за порушення карантинних вимог (Німеччина) або невиконання наказів та розпоряджень щодо запобігання поширенню інфекційних хвороб (Італія, Франція, Великобританія).

По-четверте, кримінальна відповідальність у таких країнах як Німеччина, Польща настає за порушення правил карантину, яке призвело до завдання шкоди здоров'ю інших або смерті і має відповідно матеріальний склад злочину, тоді як у Італії склад злочину передбачає загалом умисне (Італія) поширення інфекційних захворювань. При цьому суб'єктом часто виступає особа, яка інфікована вірусом і знає про це (Німеччина, Польща). Законодавство Франції не містить спеціального складу злочину, а дії щодо розповсюдження вірусу кваліфікуються як злочин у випадку травмування або вбивства.

По-п'яте, стежать за дотриманням вимог карантину або лише органи поліції (Німеччина, Великобританія) або органи поліції та інші адміністративні органи (Італія, Франція, США).

По-шосте, у більшості випадків санкцією за порушення карантинних вимог виступає штраф (Німеччина, Італія, Франція, Польща, Великобританія, США). Разом з тим в Франції та США як вид санкції передбачений і арешт. Розміри штрафів найрізноманітніші. У порівнянні з середніми заробітними платами мінімальними є штрафи в 4% (Франція), 21,5% (Італія), а максимальними – 24% (США), 46% (Великобританія), 100% (Польща), 118% (Франція), 215% (Італія), 244% (Німеччина).

По-сьоме, у більшості країн покарання диференціюється залежно від того вчинила його фізична чи юридична особа, а також вчинене воно вперше чи повторно (Німеччина, Італія, Франція). У випадку відсутності такої диференціації в законі, суд призначає покарання з урахуванням вище наведених обставин. Однак в краї-

нах англосаксонської системи права така диференціація відсутня.

Вивчення зарубіжного досвіду дозволяє також виділити такі позитивні аспекти, які могли б бути корисними для України за умови проведення подальших досліджень:

по-перше, це створення каталогів правопорушень залежно від епідеміологічної ситуації в регіонах, що допоможе громадянам – ознайомитися з конкретними обмеженнями і санкціями за їх порушення, а працівникам поліції належним чином кваліфікувати та зменшити кількість допущених помилок;

по-друге, привертає увагу менша кількість органів порівняно з Україною, які уповноважені складати протоколи про адміністративні правопорушення. У переважній більшості європейських країн цю функцію виконують органи поліції;

по-третє, необхідно співвіднести штрафи в зарубіжних країнах та Україні з метою пошуку найбільш оптимальних розмірів, які будуть пропорційними до суспільної шкідливості адміністративних правопорушень.

Список використаної літератури:

1. Ткаченко В. Д., Погребняк С. П., Лук'янов Д. В. Порівняльне правознавство: підручник. Харків : Право, 2003. 274 с.
2. Фазикош О. В. Зарубіжний досвід провадження у справах про адміністративні правопорушення. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. Серія: Юридичні науки. Вип. 3-2. Том 2. 2015. С. 178–182. URL: http://www.lj.kherson.ua/2015/pravo03-2/part_2/42.pdf
3. Павлович-Сенета Я. П. Основні напрямки вдосконалення адміністративної відповідальності іноземців та осіб без громадянства в Україні: сучасний стан та досвід зарубіжних країн. *Львівський державний університет внутрішніх справ: науковий вісник*. № 1. 2016. С. 206–217. URL: http://www2.lvduvs.edu.ua/documents_pdf/visnyku/nvsy/01_2016/16psyadz.pdf
4. Кузамбаєв С. О. Кримінальна відповідальність за зараження коронавірусом Sars-Cov-2 (Covid-19) в Україні та деяких зарубіжних країнах в ракурсі економічного паритету. *Вісник асоціації кримінального права України*. 2020. № 1 (13). С. 75–91.
5. Парненко В. С. Сучасні тенденції розвитку інституту адміністративної відповідальності за кордоном. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2014. Серія ПРАВО. Випуск 29. Частина 2. Том 2. С. 75–79.
6. Gesetz zur Verhütung und Bekämpfung von Infektionskrankheiten beim Menschen. Ein Service des Bundesministeriums der Justiz und für Verbraucherschutz sowie des Bundesamts für Justiz. URL: <http://www.gesetze-im-internet.de/ifsg/index.html>
7. Kathleen Kunst Maßnahmen und Sanktionen zur Corona-Abwehr nach dem aktuellen Infektionsschutzgesetz. Haufe/ 08.06.2021. URL: https://www.haufe.de/recht/arbeits-sozialrecht/corvid-19-coronavirus-handlungspflichten-des-arbeitgebers_218_510640.html
8. Bußgeldkatalog für Ordnungswidrigkeiten nach dem Infektionsschutzgesetz im Zusammenhang mit der Zehnten CoronaVO vom 14. August 2021. URL: https://www.baden-wuerttemberg.de/fileadmin/redaktion/m-sm/intern/downloads/Downloads_Gesundheitsschutz/CoronaVO_Bussgeldkatalog.pdf
9. Коронавірус: яке покарання загрожує за порушення правил карантину. URL: <https://www.dw.com/uk/yake-pokarannia-zahrozhuie-za-porushennia-pravyl-karantynu/a-52979137>
10. Strafgesetzbuch in der Fassung der Bekanntmachung vom 13. November 1998. URL: <https://www.gesetze-im-internet.de/stgb/BJNR001270871.html>
11. REGIO DECRETO 27 luglio 1934, n. 1265. Approvazione del testo unico delle leggi sanitarie. (034U1265). URL: <https://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:regio.decreto:1934-07-27;1265!vig=>
12. Мінфін. Середня зарплата в Італії. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/labour/salary/world/italy/> (дата звернення: 25.10.2022).
13. Codice Penale 2020: aggiornato con le ultime modifiche legislative introdotte, da ultimo, dalla L. 14 agosto 2020, n. 113 e dal D.L. 16 luglio 2020, n. 76 (Decreto Semplificazioni);» (R.D. 19 ottobre 1930, n. 1398). URL: <https://www.brocardi.it/codice-penale/libro-secondo/titolo-vi/capo-iii/art452.html>
14. Шульга Є. В. Правове регулювання адміністративно-деліктних відносин:

- зарубіжний досвід. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2017. № 5. С. 133–137.
15. Code de la santé publique. URL: https://www.legifrance.gouv.fr/codes/section_lc/LEGITEXT000006072665/LEGISCTA000041747458/?anchor=LEGIARTI000043911599#LEGIARTI000043911599
  16. Мінфін. Середня зарплата в Франції. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/labour/salary/world/france/> (дата звернення: 25.10.2022).
  17. Кримінальний кодекс Франції. URL: https://www.legifrance.gouv.fr/codes/section_lc/LEGITEXT000006070719/LEGISCTA000006165277/?anchor=LEGIARTI000024042647#LEGIARTI000024042647 (дата звернення: 15.05.2022).
  18. Які штрафи за порушення правил COVID-19? (До 01.04.2020). URL: https://ruj.uj.edu.pl/xmlui/bitstream/handle/item/263167/malecki_ani_30000_ani_5000_ani_500_zl_2020.pdf?sequence=1&isAllowed=y
  19. Мінфін. Середня зарплата в Англії. URL: <https://index.minfin.com.ua/labour/salary/world/england/> (дата звернення: 15.05.2022).
  20. Kodeks karny: Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. URL: <https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WDU19970880553/U/D19970553Lj.pdf>
  21. The Health Protection (Coronavirus, Restrictions) (England) (No. 4) Regulations 2020. <https://www.legislation.gov.uk/ukxi/2020/1200/regulation/19/made>
  22. Шевчук О. М. Заходи адміністративного запобігання поширенню пандемії COVID-19 та права людини: досвід Великобританії. *Science and practice of today*. 2020. С. 325–328.
  23. Мінфін. Середня зарплата в Англії. URL: <https://index.minfin.com.ua/labour/salary/world/england/> (дата звернення: 15.05.2022).
  24. 42 U.S. Code § 271. Penalties for violation of quarantine laws. URL: <https://www.law.cornell.edu/uscode/text/42/271>
  25. Executive Orders Related to COVID-19. URL: <https://coronavirus.illinois.gov/resources/executive-orders.html>
  26. U.S. CDC Order for Quarantine. URL: https://www.cdc.gov/quarantine/pdf/Public-Health_Order_Generic_FINAL_02-13-2020-p.pdf (дата звернення: 15.05.2022)

Burchenko Yu. International experience regarding administrative liability for violation of quarantine rules

The study is devoted to the issue of administrative responsibility for violating quarantine rules in such countries as Germany, France, Italy, the USA, England and Poland. The article compares the continental and Anglo-Saxon legal systems regarding administrative responsibility for violating quarantine rules. It is noted that administrative responsibility for violating quarantine rules has been established in all the studied countries. It was highlighted that in most cases, a fine is the sanction for violating quarantine requirements (Germany, Italy, France, Poland, Great Britain, USA). At the same time, arrest is provided as a type of sanction in France and the USA. The sizes of the fines are very diverse. Compared to average wages, the minimum fines are 4% (France), 21.5% (Italy), and the maximum are 24% (USA), 46% (Great Britain), 100% (Poland), 118% (France), 215% (Italy), 244% (Germany). Particular attention is paid to the issue of differentiation of punishments depending on whether it was committed by an individual or a legal entity, as well as whether it was committed for the first time or repeatedly (Germany, Italy, France). However, there is no such differentiation in the countries of the Anglo-Saxon legal system. Emphasis is placed on the fact that compliance with quarantine requirements is monitored either only by police authorities (Germany, Great Britain) or by police authorities and other administrative authorities (Italy, France, USA). It was emphasized that the study of foreign experience makes it possible to highlight positive aspects that could be useful for Ukraine, namely, the creation of catalogs of offenses depending on the epidemiological situation in the regions, which will help citizens to familiarize themselves with specific restrictions and sanctions for their violation, and police officers to properly qualify and reduce the number of mistakes made. It is noted that there is a smaller number of bodies authorized to draw up protocols on administrative offenses compared to Ukraine. In the vast majority of European countries, this function is performed by the police. Attention is drawn to the need to compare fines in foreign countries and Ukraine in order to find the most optimal sizes, which will be proportional to the social harmfulness of administrative offenses.

Key words: *fine, composition of the offense, administrative bodies, average salary, comparative law.*